

HULDEZANG AAN MARIA-TER-NOOD

Tekst : J. DE SMEDT *Eerste deel* Muziek : Aug. DE BOECK

Lento

2/4 *Basstemmen*

Wees ge-groet O Ma-ri-a-ter-

Alten *Alten en Sopranen*

Wees ge-groet, O Ma-ri-a-ter-nood, Wees ge-groet O Ma-

Tenoren Bassen

Nood. Wees ge-groet O Ma-ri-a-ter-Nood,

p cresc.

ri-a-ter-Nood, On-ze sterk-te, Onze troost In het strij-den en lij-den, Onze

On-ze sterk-te, On-ze troost In het strij-den en lij-den, Onze

mf *dim.*

toe-vlucht en hoop In het uur van on-ze dood. Wees ge-groet O Ma-

toe-vlucht en hoop In het uur van on-ze dood. Wees ge-groet O Ma-

Mannen

ri-a Ma-ri-a-ter-Nood. *Reeds*

duizenden za-ten, van ieder ver-la-ten, Hun hart uit te zich-ten, ge-kniel aan uw

Meimaand: Mariamaand

De meimaand is in onze pastorale zone, en zeker in de parochiekerk van Merchtem, de Mariamaand bij uitstek. De kerk draagt dan ook sedert omstreeks 1355 haar naam: Onze-Lieve-Vrouw-ter Noodt. Haar beeld, Maria als de Mater dolorosa, met de gestorven Jezus op haar schoot, wordt de laatste week van mei van haar plaats gehaald en prominenter opgesteld met een zee van bloemen (bloemenhulde). Al van in de 14de eeuw bestaat het gebruik om in de vroege morgen van zon- en feestdagen in de meimaand biddend de Weg-om te gaan en in de laatste week van mei vindt er een ziekenzalving plaats. Deze tradities worden, ook nu nog, levend gehouden door de Broederschap van Onze-Lieve-Vrouw en gekoesterd door de parochiegemeenschap. Wie de kerk bezoekt, ziet een altijd met bloemen versierd beeld en een propere kaarsentafel.

Waar men gaat langs Vlaamse wegen...

'Waar men gaat langs Vlaamse wegen komt men u Maria tegen' klinkt een oud Vlaams Marialied. In het midden van de vorige eeuw vierde de Mariaverering hoogtij. Overal verschenen kleine en grote kapellen ter ere van Maria en werden er processies en 'ommegancken' gehouden. Het 'Wees gegroet Maria' was het meest gebezigde gebed. De kinderen liepen aan de hand van hun ouders, zeg maar vooral moeders en grootmoeders, mee en leerden de rituele handelingen van de Mariaverering stellen. In de parochie Merchtem zijn, jammer genoeg, vele kapellen en kapelletjes verdwenen, maar toch bleven er nog een tiental bewaard. Het Kapelletjeswandelpad (3.2 km, rolstoeltoegankelijk, en 5.8 km) leidt je erlangs. Samengaand met de achteruitgang van het geloof in het algemeen kende de Mariaverering een sterk verval. Ook theologisch kwam Maria onder vuur te liggen. De neiging tot vergoddelijking en heel wat van haar eretitels werden in vraag gesteld. Toch krijgt Maria ook vandaag nog een plaats in het hart van vele mensen en niet alleen bij ouderen.. Talloze grote en kleine vereringsplaatsen blijven een plek van troost en bemoediging, Lourdes, Fatima, Oostakker, Beauraing, Halle, Tongeren,... Een bedevaart kreeg mettertijd ook een sportief tintje. Vanuit Merchtem, zelf vroeger een gekend Mariaoord, trekken jaarlijks tientallen bedevaarders in het pinksterweekeinde te voet of met de fiets naar Scherpenheuvel.

Maria ook vandaag nog volop in de belangstelling

Vooraf bij katholieken dan, want protestanten kennen geen Maria- of heiligenverering. Ook moslims vereren Maria als een uitverkorene van God. Veel katholieken reageren verbaasd als ze horen dat moslims een positieve kijk hebben op Jezus en ze zijn nog meer verbaasd als ze horen dat moslims ook nog Maria vereren. Vanwaar toch die fascinatie voor Maria, een figuur waarover in de Bijbel niet noemenswaardig veel te vinden is? Zij is moeder en waakt over haar kinderen. Kinderen kunnen bij haar schuilen. Ze is als een schutsmantel waaronder je veiligheid en warmte vindt. Hoe erg het buiten ook is, bij haar vind je rust en bescherming. Ze zegt niet veel, ze oordeelt niet, maar luistert naar je zorgen en verlangens.

Ze is er gewoon, ze weet wat lijden is en afzien en verder gaan ook als het moeilijk is.

Onze parochiekerk biedt de rust en stilte die mensen vandaag de dag zo broodnodig hebben. Op marktdag ook zomaar de kerk binnengaan en bij Maria eventjes stilvallen, bidden en alle zorgen achterlaten. Een kaarsje aansteken, denken aan allen die je dierbaar zijn en dan weer, gesterkt, verder gaan. (rvh)